

Sygn. akt X K 750/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 grudnia 2015r.

Sąd Rejonowy dla Warszawy-Śródmieścia w Warszawie X Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Paweł Błasiak

Protokolant: Dagmara Kędzierska

przy udziale Prokuratora: Agata Lamczak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 21 grudnia 2015r. w W.

sprawy **M. S.**

syna J. i B. z domu S.

urodzonego dnia (...) w S.

oskarżonego o to, że:

I. w dniu 27.10.2008r. w W., mając na celu osiągnięcie korzyści majątkowej, doprowadził (...) S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy w kwocie 33927,05zł, w ten sposób, że przy zaciąganiu pożyczki nr (...) użył jako autentycznego podrobionego przez nieustaloną osobę zaświadczenia o zarobkach w (...) Sp. z o.o., wprowadzając pracowników pokrzywdzonego w błąd co do własnej zdolności kredytowej oraz zamiaru spłaty zaciąganego zobowiązania, a czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności orzeczonej za umyślne przestępstwo podobne;

tj. o czyn z art. 286 § 1 kk w zb. z art. 270 § 1 kk w zb. z art. 297 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk

II. w dniu 28.10.2008r. w W. przy Al. (...), mając na celu osiągnięcie korzyści majątkowej, doprowadził (...) Bank S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy w kwocie 11287,37zł, w ten sposób, że przy zaciąganiu pożyczki gotówkowej nr (...) użył jako autentycznego podrobionego przez nieustaloną osobę zaświadczenia o zatrudnieniu i wysokości dochodów w (...) Sp. z o.o., wprowadzając pracowników pokrzywdzonego w błąd co do własnej zdolności kredytowej oraz zamiaru spłaty zaciąganego zobowiązania, a czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności orzeczonej za umyślne przestępstwo podobne;

tj. o czyn z art. 286 § 1 kk w zb. z art. 270 § 1 kk w zb. z art. 297 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk

III. w dniu 27.10.2008r. w W. przy Al. (...) II 82 paw. 34a, mając na celu osiągnięcie korzyści majątkowej, doprowadził (...) Bank S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy w kwocie 3499,00zł, w ten sposób, że przy zaciąganiu kredytu nr (...) użył jako autentycznego podrobionego przez nieustaloną osobę zaświadczenia o zatrudnieniu w (...) Sp. z o.o., wprowadzając pracowników pokrzywdzonego w błąd co do własnej zdolności kredytowej oraz zamiaru spłaty zaciąganego zobowiązania, a czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności orzeczonej za umyślne przestępstwo podobne;

tj. o czyn z art. 286 § 1 kk w zb. z art. 270 § 1 kk w zb. z art. 297 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk

IV. w dniu 24.10.2008r. w W. przy ul. (...), mając na celu osiągnięcie korzyści majątkowej, doprowadził Bank (...) S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy w kwocie 11669,97zł, w ten sposób, że przy zaciąganiu

kredytu gotówkowego nr (...) - (...) użył jako autentycznych podrobionych przez nieustaloną osobę dokumentów zaświadczenia zakładu pracy - (...) Sp. z o.o. oraz legitymacji ubezpieczeniowej, wprowadzając pracowników pokrzywdzonego w błąd co do własnej zdolności kredytowej oraz zamiaru spłaty zaciąganego zobowiązania, a czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności orzeczonej za umyślne przestępstwo podobne;

tj. o czyn z art. 286 § 1 kk w zb. z art. 270 § 1 kk w zb. z art. 297 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk

V. w dniu 27.10.2008r. w W., mając na celu osiągnięcie korzyści majątkowej, doprowadził (...) S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy w kwocie 5000,00 zł, w ten sposób, że przy zawieraniu umowy o kartę kredytową nr KK (...) użył jako autentycznego podrobionego przez nieustaloną osobę zaświadczenia o zarobkach w (...) Sp. z o.o., wprowadzając pracowników pokrzywdzonego w błąd co do własnej zdolności kredytowej oraz zamiaru wywiązania się z zawieranej umowy, a czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności orzeczonej za umyślne przestępstwo podobne;

tj. o czyn z art. 286 § 1 kk w zb. z art. 270 § 1 kk w zb. z art. 297 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk

VI. w dniu 24.10.2008r. w W. przy ul. (...), mając na celu osiągnięcie korzyści majątkowej, doprowadził (...) Bank S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy w kwocie 5000,00zł, w ten sposób, że przy zawieraniu umowy o przyznanie limitu kredytowego i wydanie karty kredytowej V. nr (...) użył jako autentycznego podrobionego przez nieustaloną osobę zaświadczenia o zatrudnieniu w (...) Sp. z o.o., wprowadzając pracowników pokrzywdzonego w błąd co do własnej zdolności kredytowej oraz zamiaru wywiązania się z zawieranej umowy, a czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności orzeczonej za umyślne przestępstwo podobne;

tj. o czyn z art. 286 § 1 kk w zb. z art. 270 § 1 kk w zb. z art. 297 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk

orzeka

1. oskarżonego M. S. uznaje za winnego popełnienia zarzucanych mu w punktach I-VI czynów, przyjmując że stanowią one ciąg przestępstw z art. 91 § 1 kk i za każdy z tych czynów na podstawie art. 286 § 1 kk w zb. z art. 270 § 1 kk w zb. z art. 297 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk w zw. z art. 91 § 1 kk w zw. z art. 4 § 1 kk skazuje go, zaś na mocy art. 286 § 1 kk w zw. z art. 11 § 3 kk w zw. z art. 4 § 1 kk wymierza mu karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

2. na mocy art. 46 § 1 kk w zw. z art. 4 § 1 kk nakazuje oskarżonemu zapłacić tytułem naprawienia szkody na rzecz pokrzywdzonych: (...) S.A. kwotę 38.927,05 zł (trzydzieści osiem tysięcy dziewięćset dwadzieścia siedem złotych i pięć groszy), (...) Bank S.A. kwotę 11.287,37 zł (jedenaście tysięcy dwieście osiemdziesiąt siedem złotych i trzydzieści siedem groszy), (...) Bank S.A. kwotę 3.499 zł (trzy tysiące czterysta dziewięćdziesiąt dziewięć złotych), Banku (...) S.A. 11.669,97 zł (jedenaście tysięcy sześćset sześćdziesiąt dziewięć złotych i dziewięćdziesiąt siedem groszy), (...) Bank (...) S.A. kwotę 5.000 zł (pięć tysięcy złotych);

3. na mocy art. 44 § 2 kk w zw. z art. 4 § 1 kk orzeka przepadek dowodów rzeczowych opisanych w wykazie dowodów rzeczowych nr DRZ (...) -48/14 pod poz. 1- 3, nr DRZ (...) -53/14, (...) pod poz. 3-5, nr DRZ (...) -60/14 pod poz. 3, 4 (zaświadczenie o zatrudnieniu), poz. 5 (zaświadczenie o zarobkach), poz. 6, poz. 7 (zaświadczenie o zatrudnieniu) poprzez pozostawienie w aktach sprawy, a na mocy art. 230 § 2 kpk a contrario zwraca dowody rzeczowe opisane wykazie nr DRZ (...) -60/14 pod poz. 4 (umowa o przyznanie limitu kredytowego) na rzecz (...) Bank (...) S.A., pod poz. 5 (wniosek kredytowy) na rzecz (...) Bank S.A., poz. 7 (umowa o kredyt) na rzecz (...) Bank S.A., poz. 8 i poz. 9 na rzecz (...) S.A.;

4. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. P. Kancelaria Adwokacka w W. kwotę 504 (pięćset cztery) złote plus podatek VAT tytułem pomocy prawnej udzielonej z urzędu oskarżonemu;

5. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych, obciążając nimi w całości Skarb Państwa.

Sygn. akt X K 750/14

UZASADNIENIE

Na podstawie całokształtu materiału dowodowego, ujawnionego na rozprawie głównej, Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Podczas odbywania kary pozbawienia wolności współosadzony zaproponował M. S., że skontaktuje go z osobami, które pomogą mu zaciągnąć kredyty w bankach. Po opuszczeniu jednostki penitencjarnej M. S. skontaktował się telefonicznie z mężczyzną, do którego otrzymał numer telefonu. Następnie przyjechali po niego mężczyźni, którzy zabrali go do W. do hotelu i firmy (...). Następnie M. S. otrzymał od nich dokumenty, które miały posłużyć do uzyskania kredytów, z którymi udawał się do placówek bankowych w celu ich uzyskania. Dostawał od tych mężczyzn wypełnione wnioski kredytowe oraz zaświadczenia o zatrudnieniu i zarobkach w (...) Sp. z o.o. i legitymację ubezpieczeniową. M. S. wiedział, że przedkładane dokumenty były sfalszowane, a on nigdy nie był zatrudniony w (...) Sp. z o.o. i nie otrzymywał stamtąd wynagrodzenia.

W dniu 24 października 2008 roku M. S., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w oddziale Banku (...) S.A. przy ul. (...) w W. zawarł umowę kredytu gotówkowego nr (...) - (...). Posłużył się jako prawdziwymi, podrobionymi przez nieustaloną osobę dokumentami w postaci: zaświadczenia o zatrudnieniu w (...) sp. z o.o. i legitymacją ubezpieczeniową. Wprowadził w ten sposób w błąd pracowników Banku (...) S.A., co do swojej zdolności kredytowej oraz możliwości spłaty kredytu. M. S. uzyskał od banku mienie w postaci pieniędzy w kwocie 11.669,97 zł.

Tego samego dnia, działając w podobny sposób, w oddziale (...) Bank S.A. znajdującym się przy ul. (...), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, użył jako autentycznego podrobionego przez nieustaloną osobę zaświadczenia o zatrudnieniu w (...) sp. z o.o., czym wprowadził pracowników banku w błąd co do swojej zdolności kredytowej i zamiaru spełnienia zaciągniętego zobowiązania. Dzięki temu zawarł umowę o przyznanie limitu kredytowego i wydanie karty kredytowej V. nr (...). Na skutek zawartej umowy M. S. uzyskał od (...) Bank S.A. mienie w postaci pieniędzy w kwocie 5.000,00 zł.

Następnie w dniu 27 października 2008 r. w W. M. S., działając w podobny sposób, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, zawarł z (...) S.A. umowę pożyczki nr (...) oraz umowę o kartę kredytową nr (...) (...). Podczas zawierania obu umów przedłożył jako autentyczne podrobione przez nieustaloną osobę zaświadczenie o zarobkach w (...) sp. z o.o. Przedkładając fałszywy dokument M. S. wprowadził pracowników (...) S.A. w błąd co do swojej zdolności kredytowej i zamiaru wywiązania się z zaciągniętych zobowiązań. Spowodowało to niekorzystne rozporządzenie mieniem (...) S.A. w postaci pieniędzy w kwocie 33.927,05 zł, stanowiących sumę udzielonej pożyczki oraz pieniędzy w kwocie 5.000,00 zł, które M. S. uzyskał w ramach umowy o kartę kredytową.

W tym samym dniu w oddziale (...) Bank S.A. położonym w W. przy al. (...) (...)pawilon (...), działając podobnie jak w poprzednich wypadkach, M. S., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, podczas zawierania umowy kredytu nr (...), posłużył się jak prawdziwym podrobionym przez nieustaloną osobę zaświadczeniem o zatrudnieniu w (...) sp. z o.o. W ten sposób wprowadził w błąd pracowników banku co do swojej zdolności kredytowej i możliwości spłaty zobowiązania i doprowadził (...) Bank S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 3.499,00 zł.

Działając podobnie jak w dniach poprzednich, M. S. w dniu 28 października 2008 r., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej udał się do położonego w W. przy al. (...) oddziału (...) Bank S.A., gdzie zawarł umowę pożyczki gotówkowej nr (...). Podczas zawierania tej umowy M. S. użył jako autentycznego podrobionego przez nieustaloną osobę zaświadczenia o zatrudnieniu i wysokości dochodów w (...) sp. z o.o., czym wprowadził w

błąd pracowników banku odnośnie swojej zdolności kredytowej i zamiaru spłaty zadłużenia. Doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia przez (...) Bank S.A. mieniem w postaci pieniędzy w kwocie 11.287,37 zł.

M. S. otrzymane z banków pieniądze z powyższych umów przekazywał do dyspozycji mężczyznom, którzy wcześniej przekazali mu dokumenty potrzebne do zaciągnięcia kredytów i pożyczek, a od nich dostał za ich zaciągnięcie 1000 zł. M. S. nie spłacał zadłużenia wynikającego z zawartych powyższych umów, nie reagował na wezwania do zapłaty otrzymywane z banków. W chwili zaciągania zobowiązań nie miał dostatecznych możliwości finansowych, by je spłacić i nie chciał ich spłacać.

M. S. nie jest chory psychicznie, w chwili popełnienia zarzucanych czynów rozpoznawał ich znaczenie i był w stanie pokierować własnym postępowaniem.

M. S. jest osobą wielokrotnie karaną, także w warunkach recydywy z art. 64 § 1 i § 2 k.k. i za przestępstwa podobne. Ma dwóch synów w wieku 10 i 12 lat, pozostaje w konkubinacie. Odbywa karę pozbawienia wolności, podczas której odbywania nie jest zatrudniony. Przed osadzeniem w zakładzie karnym był zatrudniony, łożył środki na utrzymanie synów, zamieszkiwał z nimi i z rodziną. M. S. nie utrzymywał wówczas kontaktów ze środowiskiem przestępczym. Oskarżony choruje na zwyrodnienie stawów, z tego powodu ma ograniczone możliwości ruchu.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie: wyjaśnień M. S. (k. 253 – 254, 387v – 388), zeznań L. S. (k. 4 – 6), zeznań D. S. (k. 8v – 9), zeznań B. S. (k. 10v – 10a), zeznań P. R. (k. 179 – 180), zeznań J. S. (k. 184v), zeznań J. K. (k. 190v), zeznań M. K. (k. 206v), zeznań S. S. (k. 228v), opinii biegłego (k. 28 – 82), pisma ZUS (k. 88), dokumentu z BIK (k. 94), dokumentów bankowych (k. 120, 124 – 127, 128-132, 134-136, 152-160, 192-204, 209-217), notatki urzędowej (k. 226), odpisu wyroków (k. 240 – 249), karty karnej (322 – 325), opinii sądowo – psychiatrycznej (k. 258 – 260), wywiadu kuratora (k. 262 – 267).

Oskarżony M. S. przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów i składał wyjaśnienia w sprawie (k. 253 – 254, 387v – 388).

Sąd zważył, co następuje:

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego, który przyznał się do winy, gdyż znajdują one potwierdzenie w innych dowodach w sprawie, które zostały uznane przez Sąd za wiarygodne. Zdaniem Sądu oskarżony nie miał żadnego interesu, że składać fałszywe wyjaśnienia, które go obciążały.

Sąd nie widzi podstaw, by kwestionować zeznania świadków: L. S., D. S., B. S., P. R., J. S., J. K., M. K. i S. S.. Zeznania tych świadków uzupełniały się wzajemnie, nadto nie pozostawały w sprzeczności z pozostałymi przeprowadzonymi w sprawie dowodami. Należy zauważyć, że wszyscy świadkowie to osoby obce dla oskarżonego, które nie miały żadnego interesu w tym, żeby zeznawać nieprawdę. Wreszcie zeznania wskazanych świadków pokrywały się z wyjaśnieniami samego oskarżonego, tworząc spójny i logiczny obraz przebiegu inkryminowanych czynów.

Za wiarygodną uznał Sąd opinie biegłego sądowego z zakresu badań dokumentów i opinie biegłych lekarzy psychiatrów. Opinie te są jasne, pełne i nie zachodzą w nich sprzeczności.

Sąd dał także wiarę innym ujawnionym na zasadzie art. 387 § 5 k.p.k. w postaci: pisma ZUS (k. 88), dokumentu z BIK (k. 94), dokumentów bankowych (k. 120, 124 – 127, 128-132, 134-136, 152-160, 192-204, 209-217), odpisu wyroków (k. 240 – 249), karty karnej (322 – 325), wywiadu kuratora (k. 262 – 267), nie dostrzegając powodów, dla których należałoby odmówić im wiarygodności.

Przede wszystkim należy wskazać, że Sąd zastosował wobec oskarżonego ustawę obowiązującą w dacie czynu (art. 4 § 1 k.k.), ponieważ ona dla niego względniejsza niż ustawa nowa. Niewątpliwie oskarżony swoimi zachowaniami wyczerpał znamiona przypisanych mu sześciu występków z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 270 § 1 k.k. w zb. z art. 297

§ 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. Jednakże Sąd na wniosek stron i obrońcy przyjął, iż przypisane oskarżonemu zachowania stanowiły ciąg przestępstw określony w art. 91 § 1 k.k.

Jak ustalono w toku postępowania dowodowego w każdym przypadku oskarżony doprowadził pokrzywdzone banki do niekorzystnego rozporządzenia mieniem, poprzez uzyskanie kredytu/pożyczki, w sytuacji w której nie był w stanie, ani nie miał zamiaru ich spłacać. Nigdy nie był zatrudniony w spółce, od której przedstawiał w bankach zaświadczenia o zatrudnieniu i zarobkach. M. S. nie spłacał zadłużenia wynikającego z zawartych powyższych umów, nie reagował na wezwania do zapłaty otrzymywane z banków. Oskarżony przekazał też nieustalonym mężczyznom do dyspozycji pieniądze otrzymane z tytułu zawartych umów i otrzymał od nich jedynie 1000 zł za ich zawarcie. Nie można zatem uznać, że oskarżony chciał wypełnić zawarte przez siebie zobowiązania. Oskarżony działał w celu osiągnięcia korzyści majątkowej dla siebie jak i mężczyzn którzy przekazali mu dokumenty do zaciągnięcia kredytów (art. 115 § 4 kk). Jednocześnie przeprowadzone dowody prowadzą do wniosku, że oskarżony wiedział, iż posługuje się fałszywymi dokumentami, w celu uzyskania od pokrzywdzonych banków środków pieniężnych. Tym samym nie rodzi wątpliwości, iż działał on z zamiarem bezpośrednim popełnienia przestępstw. Zgromadzony w aktach postępowania materiał dowodowy dowodzi także i tego, że w każdym wypadku oskarżony użył jako autentycznego podrobionego dokumentu. Jak bowiem ustalono w celu uzyskania kredytu/pożyczki M. S. wykorzystał otrzymane od nieustalonych osób sfalszowane zaświadczenia o zatrudnieniu i zarobkach w firmie (...) sp. z o.o. i legitymację ubezpieczeniową. Oskarżony nigdy nie był zatrudniony w tej spółce, co sam również przyznał. Materiał dowodowy zebrany w niniejszym postępowaniu potwierdza i to, że oskarżony działał w celu uzyskania dla siebie i nieustalonych osób kwot z kredytów/pożyczek w pokrzywdzonych bankach, zaś wykorzystane dokumenty miały istotne znaczenie dla zawarcia z nim umów. Przedkładane przed pracownikami pokrzywdzonych fałszywe zaświadczenia o zarobkach, miały bowiem potwierdzić, że jest osobą wiarygodną i posiada on zarobki wystarczające dla spłaty zobowiązań, a tym samym stanowiły istotny warunek udzielenia oskarżonemu przez pokrzywdzonych kredytów i pożyczek.

Co zaś się tyczy ustalenia, że zarzucane oskarżonemu zachowania popełniono w warunkach ciągu przestępstw, to w świetle ustaleń faktycznych Sąd uznał, że sposób działania sprawcy w każdym z objętych zarzutami przypadków był w praktyce identyczny – zawsze posługiwał się on fałszywym zaświadczeniem o zarobkach otrzymywanych w (...) sp. z o.o., zaś jedyna różnica polegała na tym, że w jednym przypadku dodatkowo posłużył się także podrobioną legitymacją ubezpieczeniową. Niewątpliwe zachowania oskarżonego nastąpiły w krótkich odstępach czasu, albowiem wszystkie miały miejsce w dniach 24 – 28 października 2008 r. Tożsama jest także kwalifikacja prawna przestępstw składająca się na ten ciąg przestępstw. Nie nastąpiło także wcześniejsze skazanie oskarżonego, choćby nieprawomocne co do któregośkolwiek z tych przestępstw.

Oskarżony został skazany w dniu 09 marca 2005 roku wyrokiem Sądu Rejonowego w Starogardzie Gdańskim (sygn. akt II K 338/04) na karę łączną 3 lat pozbawienia wolności za umyślne przestępstwa podobne z art. 280 § 1 kk w zb. z art. 157 § 2 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 64 § 2 kk i z art. 279 § 1 kk w zb. z art. 275 § 1 kk zw. z art. 11 § 2 w zw. z art. 64 § 2 kk, na poczet tej kary zaliczono ma okres tymczasowego aresztowania w okresie od 03 grudnia 2003 roku do 09 marca 2005 roku. Karę odbywał od dnia 25 lipca 2006r. do 6 grudnia 2007r. Objęte niniejszym postępowaniem umyślne przestępstwa podobne popełnione zostały w dniach 24 – 28 października 2008 r. Zważywszy na powyższe Sąd przyjął, że oskarżony dopuścił się zarzucanych mu czynów w warunkach recydywy z art. 64 § 1 k.k. tj. w okresie 5 lat od odbycia kary pozbawienia wolności za czyny objęte powyższym wyrokiem Sądu Rejonowego w Starogardzie Gdańskim (sygn. akt II K 338/04).

Sąd uwzględnił wniosek oskarżonego o wydanie wobec niego wyroku skazującego bez przeprowadzania postępowania dowodowego. Ani oskarżyciel publiczny, ani pokrzywdzeni nie wyrazili ku temu sprzeciwu. Wniosek oskarżonego poparł jego obrońca. Oskarżony wnosił o wymierzenie mu kary 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, a także orzeczenia obowiązku naprawienia szkody w całości. Analiza ujawnionego w sprawie materiału dowodowego doprowadziła Sąd do przekonania, że fakt zaistnienia czynu, sprawstwo i wina oskarżonego M. S. nie budzi wątpliwości. Ponadto zaniechanie przeprowadzania rozprawy w całości nie godziło w cele postępowania karnego.

Wymierzając oskarżonemu karę Sąd uwzględnił okoliczności łagodzące i obciążające, mając na uwadze dyrektywy wymiaru kary określone w art. 53 k.k.

Sąd ocenił szkodliwość społeczną czynów przypisanych oskarżonemu jako znaczną. Na niekorzyść oskarżonego przemawia jego uprzednia wielokrotna karalność, w tym za przestępstwa podobne i z zastosowaniem art. 64 § 1 i § 2 kk, będąca wyrazem jego niepoprawnego sposobu życia. Mimo tego oskarżony nie obawiał się popełnić kolejnych przestępstw. Nie można przeoczyć także i tego, że o możliwości dokonania przypisanych mu przestępstw oskarżony dowiedział się w trakcie odbywania kary pozbawienia wolności, co potwierdza, iż nawet zastosowana kara nie zrealizowała w jego przypadku celów prewencyjnych. Niewątpliwie obciąża oskarżonego wartość szkody jaką wyrządził swoimi czynami, która łącznie wynosiła 70.383,39 zł. Okoliczność łagodzącą stanowi natomiast przyznanie się oskarżonego do winy, a także złożenie wniosku w trybie art. 387 kpk celem dobrowolnego poddania się karze.

Biorąc pod uwagę tak ustaloną społeczną szkodliwość czynu, stopień winy, zaistniałe w sprawie okoliczności łagodzące i obciążające oraz szczególnie i ogólnoprewencyjny cel kary, Sąd uznał za zasadne orzeczenie w stosunku do oskarżonego za objęte ciągiem przestępstw czyny - kary 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności. O taki wymiar kary wnosił sam oskarżony jak i jego obrońca i oskarżyciel publiczny. Nie można też pominąć tego, że oskarżony dopuścił się zarzucanych czynów w warunkach z art. 64 § 1 k.k., co w ocenie Sądu wyklucza możliwość zastosowania kary łagodniejszej. Ocena ta jest tym silniejsza, jeśli weźmie się pod uwagę fakt, że pomimo stosowania w przeszłości wobec oskarżonego środków probacyjnych w postaci warunkowego zawieszenia wykonania kary, jak i warunkowego przedterminowego zwolnienia, wracał on w okresie próby na drogę przestępstwa. Prowadzi to do wniosku, że w przypadku oskarżonego M. S. jedynie kara bezwzględnie pozbawienia wolności może wpłynąć na zmianę jego postępowania.

Orzekając w przedmiocie obowiązku naprawienia szkody Sąd na wniosek stron na podstawie art. 46 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 kk nakazał oskarżonemu naprawienie szkody w całości poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonych: (...) S.A. - sumę 38.927,05 zł, (...) Bank S.A. - kwotę 11.287,37 zł, (...) Bank S.A. - kwotę 3.499 zł, Banku (...) S.A. 11.669,97 zł oraz (...) Bank (...) kwotę 5.000 zł.

O dowodach rzeczowych orzeczono w punkcie 3 wyroku.

Sąd w oparciu o art. 618 § 1 pkt 11) k.p.k. w zw. z § 14 ust 2 pkt 3) i § 16 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu, przyznał obrońcy oskarżonego koszty nieopłaconej pomocy prawnej świadczonej z urzędu.

Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. Sąd zwolnił oskarżonego od obowiązku ponoszenia kosztów sądowych uznając, że ich uiszczenie byłoby zbyt dla niego zbyt uciążliwe ze względu na jego sytuację rodzinną, majątkową, a także zarobkową.

Mając powyższe na uwadze Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.